

— 3 —

— 2 —

— — — — —

Morrell's, 1828,
 Ed. Fr. Adams & Co.

Land de brotellingar som i sednare liden
 sig allmänna uppmärksamheten, inägar omtvivelst
 ligt Genom Borgen en utminskt rum, såväl genom
 den grunde barmen de bon utskade tillgringarne,
 som till ständiga motståndande, all emottaga de för
 en brotelling sig utskandiga religionens tillgringarna
 der. Genom brotelling ar efter barm man tillgringarna
 påmin, i förhöj tillstånd:

ne den kanten in, alt hon, om hon ddbade bonom,
 flaut gode wdt bade emot hant oia af bonom i da
 miffonate hant oia bon. I da kon fallet hant
 ni brundfina fig yren, gaf hon bermed frilandet
 et hog biffon, wan at i motet funna fe yd
 hant flate det rffat. Gdr at fowfa fig om
 hant ddt, gode bon handftl iudelat bonom flere
 fugs, beffet flapt yren oia frungit, men ber
 under erindrte fig at frilander til afwentyre
 funde hant nago ut eller nadel bod fig, oia cer
 fore dierwandt, fante fite fig i beffing af beffam
 ma, i flit med en fufdofa, huffet bon, med un
 dant af nadeln gmt under et flenfummet nd
 ra ftrugtremuren. Eller dena mordgering
 werrffandade fundade bon oledt hem, fante lade fig
 alt fowfa, oia wofnade et fote an fent om morgo
 nen, da frilander huffen wadtte bonne.
 Anden gangen miffant fte morth, beffadets
 med beffet kaffaling i ftrugtpling. Gdanner
 fadt d. 30 frow, 188, hwarffet hon blet, enlig
 frowg. Wofte: Gdliga flit d. 9 Sept. 1820,
 infat d. frowo. Gdrettionebuffet i Gdholm, fde
 alt af wdrdbrende preffertap fbrmanat til en
 uppriffig beffandele om det emot bonne angiffwa
 beff.

Seban Entan Norman sålunda bekändt de af henne begångne morden, affördes hon, då lärarne intygat att hennes hälsa det tillåte, till Norrbo-ping, för att wid derwarade Råmners Rätt undersgå vidare ransafkning. Men seban Entan Norman tillfrisknad, berättade hon troligen ångra sin en gång gjorda beklännelse, emedan hon afgaf flere hwarandra motstridiga swar, och widhöll ej i fulla sine gjorde uppgifter. Då härwid förefållningar stödde, swarade hon, att hon hade ej mer än ett lif att mista, och dyligt mer, hwaraf tydligen sågs att hon ej hade för affigt att fortsätta sin beklännelse.

Sedan afskillige förhör inför Råmnerns Rätten i Norrtälje, blifwit hållne, affördes hon under besökning till Långbäckings Råds-häkte, hwarest hon sedan missats, till dess Högsta Domstolens af Kongl. Maj:ts Utsäskade Utslag, ankommit. Sedermåra har hon suttit på beredelse. Under den sistnämnde tiden har hon wisat mycket hårdhet och litnöjdhet för Religionen. Daktadt Fångpredikantens ifriga bemödanen att återföra henne från villorna, har detta hitintills föga lyckats, dock hoppas man, att hon nu, sen ende sin snara död, skall ifrigare söka Guds nåd och tröst för sig sjelf och buggnad för de efterlefswande.